

Трибуна

Петропавлівської Борщагівки

№ 6 (148)

25 березня 2012 року

Вітання сільського голови

ШАНОВНІ КОМУНАЛЬНИКИ!

Щиро вітаю Вас з Днем працівників житлово-комунального господарства і побутового обслуговування населення. Цей день – це вияв уваги до людей, які своєю працею створюють затишок, тепло і комфорт в наших домівках.

Ваша праця забезпечує життєво важливі потреби громадян і належне функціонування всіх галузей господарства. Зрозуміло, що робота ця є не простою: у люті морози, під час літньої спеки працівники житлово-комунальної сфери наполегливо працюють над виконанням поставлених завдань. Тому належно оцінюємо Вашу нелегку працю. Попереду у Вас багато роботи, але сподіваємося, що Ваше відповідальне ставлення до справи стане запорукою успішного розвитку житлово-комунального комплексу та виконання постановлених перед Вами завдань.

Хочу відзначити роботу трудових колективів комунальних підприємств “Благоустрій” і “Борщагівка”, завдяки яким Петропавлівська Борщагівка визнана найкращим селом України. Зразковий порядок, якісне обслуговування організовано й ТОВ “Зараз” на житловому комплексі “Чайка”.

Міцного Вам всім здоров'я, злагоди у сім'ях, добробуту і благополуччя в усьому.

Шановні працівники культури!

Сердечно вітаю з Всеукраїнським днем працівників культури та аматорів народного мистецтва – всіх, хто присвятив себе благородній справі – зберігати, розвивати і відтворювати безцінні духовні скарби нашого народу.

Культура робить людину особистістю; незримою силою вона формує національну спільність, робить нас неповторними, несхожими на інших. Дякуючи щоденній праці клубників, викладачів початкових спеціалізованих мистецьких навчальних закладів, бібліотекарів, фахівців музейної справи невтомно доглядаються джерела духовності, правди і краси. Дякуючи творчому неспокою та громадському подвижництву майстрів культури та мистецтв народна та професійна культура рясно вродила вагомими духовними здобутками. Тож ставлення до

працівників культури – це індикатор суспільного благополуччя.

Нашій громаді потрібна сучасна конкурентноздатна культура, звернена до майбутнього, але укорінена в могутні традиції. Хай вона буде відкритою і доступною кожному. Вірю, що професіоналізм та душевність наших працівників будуть успішно на це працювати.

Хай щастить Вам усім у творчості і особистому житті. Зі святом!

Олексій КОДЕБСЬКИЙ,
Петропавлівсько-Борщагівський сільський голова

Житлово-комунальне господарство

ПРАЦЬОВИТІСТЬ І НАПОЛЕГЛИВІСТЬ – ЗАПОРУКА УСПІХУ

Кожного дня ми ходимо по вулицях, відпочиваємо в паркових зонах, чекаємо на зупинках транспорт і не помічаємо поряд з собою людей, які роблять наше життя кращим та... чистішим. Так, мова буде йти саме про людей, які працюють в житлово-комунальному господарстві.

Давайте згадаємо, коли

ми зранку, поспішаючи на роботу, виходимо з будинку, з ким ми першим вітаємось? Кого ми бачимо одним з перших? Вірно, це – дворник. Людина, працюючи якої ми не помічаємо, та і взагалі саму людину сприймаємо як інтер'єр подвір'я. Ми звикли, що взимку хтось зранку розчистить дорогу, навесні посадить квіти, восени повбирає листя. Ми поспішаємо припаркувати авто біля будинку, щоб хтось не став на ваше місце, а вони переживають, щоб цей хтось своїм «аби-як припаркованим» авто не перегородив дорогу сміттевозу.

Тож на початку весни особливо помітна робота дворника, ніхто окрім

Чистота і порядок – так працює Г.А.Єфенберг

них не прибере бруд, який лишився під снігом, перекопає квітники, збере недопалки і взагалі, зробить наші вулиці чистішими, повітря свіжішим. Та й настрій, коли навкруги чисто, співають пташки, замітно покращується.

Тож давайте поважати працю людей, які нас оточують.

Анна РЯБКОВА

Старанність у роботі – риса характеру А.А.Єфенберга

Сесія сільської ради

Петропавлівсько-Борщагівська сільська рада
Києво-Святошинського району Київської області

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 16 березня 2012 року

№ 10

село Петропавлівська Борщагівка

«Про скликання чергової 12-ої сесії Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради VI скликання».

Керуючись вимогами ст. 46 п. 4 Закону України „Про місцеве самоврядування в Україні”, скликати чергову дванадцятку сесію Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради VI скликання 29 березня 2012 року о 10 год. 00 хв.

Сесію провести в актовій залі сільської ради за адресою: село Петропавлівська Борщагівка, вулиця Ярослава Мудрого, 1-А.

На розгляд сесії запропонувати такий порядок денний:

1. Про заходи виконкому по проведенню двомісячника з санітарної очистки, благоустрою та озеленення сіл Петропавлівська Борщагівка та Чайки.
2. Про внесення змін до бюджету Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради на 2012 рік.

Доповідач: голова постійної комісії з питань планово-бюджетної та інвестиційної діяльності Коваленко О.Д.

3. Земельні питання.

Доповідач: спеціаліст-землевпорядник - Савченко О.В.

4. Про план роботи виконкому на II квартал 2012 року.

5. Різне.

Секретарю сільської ради Коваленко Л.М. забезпечити матеріалами депутатів.

Секретар ради

Л.М.Коваленко

Подія

НАША АНЯ ЛІХАМАНОВА – ЧЕМПІОН УКРАЇНИ!

рідним шедевром. При цьому варто сказати, що для досягнення високих результатів потрібно бути одержимим, любити свою справу до останньої молекули, віддаватися йому повністю. Саме ці якості хочеться прищепити своїм спортсменам», – підкреслив Олег Нама.

– Це моя перша перемога на чемпіонаті України серед дорослих, – розповідає чемпіонка. – Практично всі бої дались важко, особливо фінальний, коли вже була втома. Проте, завдяки тренуванням і настрою змогла здобути перемоги над усіма суперницями. В майбутньому є шанс потрапити до складу збірної України, до чого і прагну.

Попереду – чемпіонат Європи. Загадувати наперед не будемо, але, звичайно ж, хочеться приїхати з відти також чемпіонкою. Буду намагатися йти до цього ...

З десяти років Аня займається тхеквондо. За 6 років дівчина здобула багато перемог в юніорських турнірах. Виступала

Продовження на 8 стор.

Велика подія в спортивному житті Петропавлівської Борщагівки сталася 14 березня нинішнього року: вихованка заслуженого тренера України Олега Нама Анна Ліхаманова в категорії до 57 кілограмів стала чемпіонкою країни серед дорослих! Вітаємо!

Варто зазначити, що Анна, яка є чемпіонкою України серед юніорів 2011 року, тільки перейшла у дорослу категорію і цей чемпіонат став для неї дебютним і разом з тим успішним. Це також відзначив і її тренер.

«Я дуже радий за той результат, якого досягли наші дівчата. Тому що бути чемпіонкою України престижно, тим більше, що Аня вперше стала чемпіонкою. Вона досить голосно заявила про себе у ваговій категорії до 57 кілограмів, яка, варто зазначити, є олімпійською. Ані вдалося перемогти досвідчених суперниць з хорошим послужним списком, які свого часу вже були чемпіонками України, чемпіонками та призерками міжнародних турнірів, тим не менше, вона виграла всі три бої і кожна перемога була свое-

11 грудня 1999 року указом президента України було офіційно встановлено День землевпорядника.

Земельна реформа займає значне місце у загальнодержавній програмі економічних перетворень. Виклики сьогодення ставлять перед землевпорядною службою ряд завдань національного масштабу, реалізацію конституційного права громадян вільно розпорядитися землею, пошук ефективного господаря українських чорноземів, відродження українського села.

Щорічно другої суботи березня в Україні відзначають свято землевпорядника.

РОБОТА – ЦЕ МОЄ ЖИТТЯ

Ольга Володимирівна Савченко на посаді землевпорядника Петропавлівсько-Борщівської сільської ради трудиться вже 8 років. До цього працювала в державному підприємстві Київський інститут землеустрою.

Колись спонтанно обрала професію, вже багато років є головною справою життя. По закінченні школи за побажанням батьків хотіла вступити до медичного вузу та не пройшла за конкурсом і вступила до Боярського сільськогосподарського технікуму, а згодом – продовжила навчання у Харківському державному аграрному університеті. По закінченні отримала диплом за

фахом інженер-землевпорядник.

«Я задоволена, що колись зробила такий вибір, бо саме ця робота – це все моє життя – говорить Ольга Володимирівна. – Треба бути добре обізнаним у законах, щоб професійно виконувати свої обов'язки. Ми допомагаємо людям отримати земельні ділянки правильно складеними документами.

– За законом України кожен громадянин має право отримати земельну ділянку за цільовим призначенням: для ведення господарства, садівництва і т.п. Як сьогодні виконується цей закон?

– Так, за законом дійсно кожен має право на земельну ділянку. Але сьогодні існує велика черга і дуже важко вирішити ці питання за відсутності вільних земель. Щоб отримати свої 8 соток потрібно звернутись до комісії, яка розгляне всі існуючі фактори, а саме: умови в яких мешкає родина, чи дійсно сім'я потребує поліпшення умов проживання, кількість членів родини і т.п. І якщо за перевіркою комісії всі фактори будуть на користь даної особи, то вона отримає ділянку.

– Зрозуміло. Головне довести, для чого тобі потрібна ця земля і можна сподіватись на позитивний результат

– Безумовно. Але ми також враховуємо соціальні потреби тієї чи іншої родини. Тобто – по справедливості.

– Так, ви багато робите для громади села. Тож, напередодні свята, бажаємо вам особисто і вашим колегам, успіхів у роботі, злагоди у родинах, миру і добра.

Анжеліка ЛІСОВСЬКА

Допомога бізнесу

ДО ВІДОМА КЕРІВНИКІВ СУБ'ЄКТІВ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ!

Києво-Святошинська районна конкурсна комісія з організації роботи, пов'язаної із частковим відшкодуванням з районного бюджету відсоткових ставок за кредитами, залученими суб'єктами малого та середнього підприємництва для реалізації інвестиційних проектів, оголошує конкурс інвестиційних проектів на визначення переможця для часткового відшкодування відсоткових ставок

1. Відповідальним за проведення конкурсу є управління економіки Києво-Святошинської районної державної адміністрації.

2. Право на участь у конкурсі на одержання компенсації мають позичальники які:

- проводять господарську діяльність не менше одного року;
- не мають простроченої заборгованості з виплати заробітної плати, а також заборгованості перед державним та місцевими бюджетами та внесків до фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування;
- не здійснюють виробництво зброї, алкогольних напоїв та тютюнових виробів, оптову та роздрібну торгівлю ними, організацію та проведення азартних ігор, обмін валюти, надання в оренду нерухомого майна;
- забезпечують співфінансування інвестиційного проекту за рахунок власних коштів у розмірі не менше 20 відсотків його вартості;
- розробили та реалізують інвестиційні проекти, умовами яких передбачається впровадження енергозберігаючих та природоохоронних заходів.

- здійснюють: виробництво товарів та надання послуг експортного спрямування та імпортозамінних; модернізацію, оновлення та придбання основних фондів для розширення та збільшення обсягів виробництва товарів (надання послуг); реалізацію пріоритетних напрямів соціально-економічного розвитку області. Перевага надається передусім позичальникам, які мають середньооблікову чисельність працюючих за звітний

(фінансовий) рік не більше 10 осіб.

3. Право на одержання часткового відшкодування відсоткових ставок за залученими в банках кредитами не мають позичальники, які отримують фінансову підтримку за іншими бюджетними програмами та за рахунок коштів проектів міжнародних фінансових організацій, визнані банкрутами або стосовно яких порушено справу про банкрутство, перебувають у стадії ліквідації, подали недостовірну інформацію щодо інвестиційного проекту або свого фінансового стану.

4. Для участі у конкурсі позичальники подають до конкурсної комісії такі документи:

- відомості про підприємство (повне найменування, місцезнаходження, номер телефону, прізвище та ініціали керівника);
- бізнес-план інвестиційного проекту;
- копію кредитного договору, завірену банком, який видав кредит;
- заявку на часткове відшкодування відсоткової ставки за кредитом банку, що залучається до реалізації інвестиційного проекту;
- копію статуту та фінансовий звіт за останній рік та останній звітний період;
- довідки про відсутність заборгованості з податків, зборів, інших обов'язкових платежів, внесків до фондів загальнообов'язкового соціального страхування та виплати заробітної плати;
- документи, які підтверджують спрямування коштів на інвестиційні проекти.

Заяви щодо участі у конкурсі від суб'єктів підприємницької діяльності конкурсною комісією приймаються до 03 квітня 2012 року з 9.00 до 17.00. год за адресою: 03115, м. Київ, проспект Перемоги, 126 каб. 23, тел. (044) 424-11-19; (04598) 5-24-77.

З повагою

Голова
Києво-Святошинської районної
державної адміністрації
Олександр Заєць

ЯКІСТЬ ОБСЛУГОВУВАННЯ – ДЗЕРКАЛО РОБОТИ КОМУНАЛЬНИКІВ

За традицією, у третю неділю березня, відзначають своє свято працівники житлово-комунального господарства і побутового обслуговування населення. Їх робота, завжди кропітка й відповідальна, задовольняє необхідні життєві потреби багатьох жителів населених пунктів України. Серед них – села Петропавлівська Борщагівська і Чайки.

Кожного дня ми користуємося світлом, водою, маємо теплі оселі завдяки опаленню, чисті вулиці і сприймаємо це як належне, але за всім цим стоїть важка злагоджена цілодобова праця команди працівників житлово-комунального господарства.

У цей день ми маємо можливість подякувати комунальникам за створення комфортного проживання в наших оселях. Від них залежить наш добробут, добрий настрій, а інколи і наше здоров'я. Їх високий професіоналізм та відповідальне ставлення до справи – запорука успішного розвитку вулиці, району, міста та всієї країни.

Одним з найкращих в Україні є житловий комплекс «Чайка». Його визнано таким завдяки не тільки чіткості обслу-

вуванню, а й зразковому благоустрою, які є прикладом, орієнтиром для багатьох організацій.

Нині ми з цікавістю звертаємо увагу на житловий комплекс «Чайка» ще й тому, що багатьох цікавить не тільки те, що зроблено, а й які перспективи на майбутнє є в житлового комплексу «Чайка». Про це ми запитали у директора ТОВ «ЗАРАЗ» Геннадія Ігоревича Школьниковика.

– Комунальні служби, як називають їх наші громадяни короткою аббревіатурою ЖКГ, мені не дуже подобається. Принаймні до нашого сучасного житлового комплексу не дуже пасує. Мені хочеться, щоб називали нашу службу – комунальне підприємство, до якого входить багато служб, включаючи охорону всього містечка.

Наш комплекс перебуває у стадії будівництва, а це значить, що нам ще розвиватись і розвиватись. І напрямків тут багато.

Нині на завершальній стадії роботи по відкриттю тренажерної зали, незабаром відкриється підприємство з пошиття та ремонту одягу.

На сьогодні завершено переговори з постачання населення якісною водою. За допомогою магнітної картки у будь-який час доби мешканці отримуватимуть корисну воду за ціною 80 копійок за літр, що значно дешевше тієї, що доставляють у кулерах. Ведуться переговори щодо відкриття дитячого розважального центру.

Користуючись нагодою, хочу побажати всім мешканцям нашого житлового комплексу «Чайка» поважати один одного і знати не тільки свої права, а й виконувати громадянські обов'язання по дотриманню чистоти, ретельніше стежити за своїми домашніми улюбленими аби вони не псували газони, дерева та кущі. Поважаймо працю людей, які турбуються про наш побут.

Анжеліка ЛІСОВСЬКА

Оголошення

Перша Київська обласна державна нотаріальна контора (раніше знаходилась в приміщенні Києво-Святошинського районного суду, по вул.Янтарній), змінила місце розташування.

Нова адреса: Київська область, Києво-Святошинський район, село Білогородка, вул.Леніна, буд.33 (приміщення сільради).

Телефони: (04598) 7-73-00, (067) 358-48-80, (066)-714-60-82

Завідувач -

Золотухіна Ольга Миколаївна.

Режим роботи: вівторок, середа, п'ятниця з 08.00 до 17.00, четвер - з 8.00 до 13.00, субота з 8.00 до 16.00, обідня перерва з 13.00 до 14.00.

Вихідні-неділя, понеділок.

ВЕСНЯНИЙ ЮВІЛЕЙ – ЩАСЛИВИЙ ПОЛУДЕНЬ ВІКУ

Нещодавно відзначила славний ювілей вчителька української мови й літератури Петропавлівсько-Борщягівської школи Меланія Василівна Яценко. Ця радісна подія стала справжнім святом для багатьох: рідних, близьких, друзів, колег по роботі.

Меланія Василівна вже 33 роки трудиться в школі: в її трудовій біографії це лише єдине місце роботи. А за цей час скільки молодих людей пішли в світ з високими знаннями, з розширеним кругозором, світоглядом, духовно багатими й всебічно вихованими!

Тому так глибоко шанують і поважають Вчительку з великої букви сотні її учнів, вихованці, які вдячні за важливу життєву допомогу, за мудрі поради, доброту й найвищу людську любов й визнання.

Зичимо Вам, шановна Меланія Василівна, й надалі робити велику й важливу справу Вашого життя, щедро даруючи дітям мудрість, знання й доброту, якими Ви наділені сповна.

Бажаємо Вам щастя, здоров'я, благополуччя в родині, подальших успіхів у роботі й житті.

**ВИКОНКОМ СІЛЬСЬКОЇ РАДИ
ПЕДАГОГІЧНИЙ КОЛЕКТИВ ШКОЛИ
РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ «ТРИБУНА»**

Оголошення

Доводимо до вашого відома, що в квітні 2012 року на території села Петропавлівська Борщягівка будуть проводитися планові роботи з ремонту ліній електропередач і трансформаторних підстанцій.

В зв'язку з цим буде припинено електропостачання вулиць: Б.Хмельницького, Калініна, Зої Космодем'янської, Леніна, Молодіжна, Перемоги, Садова, Берегова, Чкалова, Коротченка.

Дату і час початку та закінчення робіт вам буде повідомлено додатково: за три дні до проведення цих робіт. Будьте обережні, напругу буде подано без попередження !!!

Виконком сільської ради

ЗАЯВА ПРО НАМІРИ

ТОВ «Універсальне агентство «ПРО-ФАРМА» повідомляє про наміри щодо отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами Департаменту розробки та виробництва, який розміщений за адресою: Київська обл., Києво-Святошинський р-н, с. Чайки, вул. Грушевського, 60.

ТОВ «УА «ПРО-ФАРМА» спеціалізується на виробництві лікарських засобів, харчових та біологічно активних добавок (БАДів) на основі активованого вугілля. При виробництві вказаних лікарських засобів хімічних або біологічних перетворень не відбувається. Внаслідок діяльності основними джерелами викидів буде газова котельня та вентиляційне обладнання виробничого цеху.

Основними забруднювачами є продукти згорання природного газу та пил. Джерело утворення пилу обладнане сучасним пилогазоочисним обладнанням ефективністю 97,2 %, що забезпечує викид пилу в межах допустимих норм.

Зауваження та пропозиції щодо намірів ТОВ «УА «ПРО-ФАРМА» надсилати в місячний термін у Києво-Святошинську РДА Київської області за адресою: м.Київ, вул.Проспект Перемоги, 126.

**Директор В.С.Євдокимова
Головний бухгалтер О.В.Корнієнко**

ВЕЛИКА ЖИТТЄВА СТІЙКІСТЬ ЖІНКИ-ТРУДІВНИЦІ

Хочу привітати нашу шановну землячку (дівоче прізвище котрої Афанасенко) Софію Іванівну з 80-річчям, що від дня свого народження і донині проживає у нашому рідному селі – Петропавлівській Борщягівці. З цієї нагоди розповім про її тяжке дитинство і юність.

Коли, в 1941 році, фашисти вдерлися до нашого села, маленькій Софіїці ледь-ледь виповнилося 9 років (рік народження 1932). Її сім'я не відрізнялася нічим особливим від земляків. Батько Іван Михайлович працював у колгоспі. Трудився і вдома, вів своє господарство. Мама Олена піднімала дітей, яких було шестеро після Софії.

Як розпочалась війна батька одразу зі всіма чоловіками забрали на війну. Мама, як могла, виживала з дітками. Двоє з них під час війни померли. Невдовзі, після хвороби померла і мама. Лишилась Софія у свої 12 років з братом та двома сестрами. Щоправда ще й корова була.

Після смерті мами сусіди потроху допомагали дітям доїти корову, а Софія з меншою сестрою Сашею продавала молоко на базарі. Корова протрималася до весни, поки у погребі були буряки і трохи сіна. Корова не змогла знести такого голоду і здохла.

Діти ще трішки протримались і теж почали пухнути з голоду. В сусідів були свої голодні діти і свої проблеми. Тож допомогти не змогли.

Софія була у розпачі. Ночами плакала і молилася Богу, щоб він допоміг її меншим сестрам і брату. Одного разу трапився їй папір, бо вона ще ж і до школи ходила. Навчалися діти два рази на тиждень. Її вчила нині покійна вчителька, теж наша сільська – Шевіль Олександра Олександрівна. Соня розповідає, що вчителька з дому приносила кусочок хліба малій Софіїці, а вона цей хліб відносила своїм меншим...

Отож взяла Софія цей папір, ручку, конверта не було і сіла писати Сталіну листа. Написала все як є, склала і підписала - Йосипу Віссаріоновичу Сталіну. Босими ногами у холод збігала кілометрів п'ять на базар і вкинула листа у скриньку. Страшенно боялася, щоб не вгледіли і не відібрали листа.

І ось, через деякий час, коли ні у неї самої, ні у менших дітей не було вже сили піднятися, до хати завітала якісь люди. Як виявилось із «району». Запитують: «Хто писав листа?», Софія відповіла, що вона. Відповіла переляканим, тремтячим, дитячим голосом. Вони запитали, чи отримують вони пенсію, бо батько загинув з перших днів війни. Софія відповіла, що якась учителька отримує, але їм не віддає уже давно.

Вони приїхали на другий день, забрали ту вчительку у відділок, а трьох дітей завезли у дитячий будинок. Софії голова колгоспу Шпаченко, порадив їти працювати у колгосп. Приписали їй два роки, щоб було чотирнадцять. Софія росточком і так не удалася, а у своїх дійсних дванадцять виглядала зовсім дитиною. Роботу виконувала різну, разом із старшими.

Софія Іванівна розповідає, що як проходила мимо школи на роботу, то завжди плакала – дуже хотілося навчатися в школі, бо вчилася на відмінно.

Колгоспні роботи виконували різні: на болоті копали торф. Особливо було тяжко виносити його на сушу, а потім сушити. На станції Святошине розчищали сніг на коліях. Весною копали землю лопатами. Працювали в городній бригаді, також у садовій. Про це свідчить фото.

Вже по закінченню війни, десь у 1952 році, був

Колгоспна садова бригада (1953 рік)

великий врожай на яблука у колгоспнім саду. Яблука вивозили у Київ на базар продавати і хоч щось виплачували людям.

Софія у той час уже працювала ланковою і добила-ся, щоб приїхали кореспонденти, засвідчили цей небувалий врожай. На цьому фото є і моя мама – Серьогіна Олександра Іванівна. Як для мене, то це сама красива жінка серед жінок ланки.

Коли діти стали підростати, досягли повноліття, Софія забрала їх додому, а найменша Паша ще залишилася. Перебували вони в дитячому будинку міста Ірпеня. Софія їх часто відвідувала, возила гостинці, які могла, хоч сама була боса і голодна.

Пригадує, як зимою ходила на колгоспну працю у гумових чоботях. Пригадує, що не всі старші розуміли її, особливо ті, у кого не було своїх дітей. Сперечалися, заздрили, що їй як ланковій, досипали зерна за трудовий день на пригоршці більше, ніж іншим. Їх Соня розуміла, у багатьох із них було по п'ять-шість дітей і всі хотіли їсти. А платили за каторжну роботу мізерну плату і не грошми, а зерном. Грошей люди і у руках не тримали. Це хіба, можливо, щось із свого городу віднесе вдова на базар, або зимою в'язку дров або сіна, яке діти по вказівці мами заготовляли на зиму козам. (Це вже я згадую своє дитинство і свою маму.)

Згадує Софія, як приходилось копати глину на глинянці (було таке біля колгоспного двору), щоб помазати конюшню і приміщення для овець.

Ось так, загартована війною, холодом, голодом, мерзлою картоплею і лободою, Софія у 21 рік вийшла заміж за хорошого, працюючого хлопця Петра, котрого нарадили люди. Згодом, народила донечку Валентину. Ще продовжувала працювати у колгоспі. І одного разу, знову у тім же глинянці її привалило глиною. Дістали її побиту і поламану (врятували від смерті) люди, які працювали недалеко.

Після цього пішла працювати на 5-ту швейну фабрику. Перенесла тяжку операцію, діток більше не мала. Чоловік, який її так кохав, в якого доля була однозначно схожа із Софією, помер. На фабриці працювала багато літ. Має робочого стажу 45 років. Показує багато почесних грамот, медалі за сумлінну працю. Ось така доля нашої Софії Іванівни, яку ще й до цієї пори по-вуличному звуть Соня-сирота.

Тож хай Бог дасть їй і міцного здоров'я, і щасливу старість, і тривале довголіття.

**Надія СЕРЬОГІНА,
жителька Петропавлівської Борщягівки**

Вірш напам'ять

Кохана пані ви, Софіє,
Сьогодні Ваші іменини
І в цю зворушливу годину
Прийшла до вас ваша родина.
Спішать промовить тепле слово,
Щоб ви завжди була здорова,
Сприймала радо сонце, квіти,
Щоб у сім'ї була зігріта.
Хай поруч будуть вірні друзі,
Щоб доня й внучка були дужі,
Правнук Давид хай покладе
До ваших ніг всіх квітів цвіт.
І щоб довіку вже віднині

У гаманці водились гривні,
Погане викинь із голови
Лиш добре згадайте завжди.
В гіркі хвилини не журітесь,
Весняним сонцем окропітьесь,
Бо все проходить, все минає,
Нехай Вас Бог благословляє.
Всі ми бажаєм долі цвіту
Софії нашій на довгі літа –

Довгії літа!
Довгії літа!
Довгії літа!

15 березня 2012 року

СВЯТО В ДИТЯЧОМУ САДОЧКУ

Часто серед дорослих ми чуємо вислів: "Діти – це наші квіти". Про те, що це не просто слова, можна переконатися як у Петропавлівсько-Борщагівській школі, так і в дитячому садку "Малютко". І такий підхід, цілеспрямовано здійснюваний сільською радою, цілком зрозумілий: тут формується майбутнє села.

Петро Мельник вітає Раїсу Горошко з родинним святом

Майже усі батьки дуже радіють з того, що їхні діти зростають щасливими. Адже відомо всім: щасливе дитинство, то – основа виховання майбутнього громадянина України. І тому, знаючи це, Петропавлівсько-Борщагівська сільська рада на чолі з її головою Олексієм Кодебським докладає усіх зусиль для того, щоб створити всі необхідні умови для радісного й щасливого життя підростаючого покоління.

Це добре видно з прикладу Петропавлівсько-Борщагівського дитсадка «Малютко». Тут

проводиться чимало заходів, які сприяють реалізації вазезначеного.

Зокрема, за традицією наприкінці лютого і на початку березня вже четвертий рік проводиться «Родинне свято». І в цьому році Раїса Леонідівна Горошко, завідувача дитсадком, не відступила від традицій. Сьомого березня бабусі, дідусі, батьки, брати та сестри вихованців навчального закладу зійшлися сюди, щоб стати учасниками цікавого заходу.

Діти були одягнені в гарні

національні костюми. Разом з ведучими свята Інною Василівною Дудкою та Юлією Володимирівною Вініцівською діти співали пісень, танцювали українські національні танці. Навіть брали участь у рухливих козацьких іграх, для чого був створений персонаж – український козак. Почесним гостем свята був Петро Володимирович Мельник – депутат Верховної Ради Украї-

ни, котрий не перший рік запрошується на захід.

До родинного свята був приурочений конкурс кращого малюнка «Моя чарівна мама», в якому взяли участь близько 70 дітей. Малюнки приймалися відповідною комісією з другого по двадцять дев'яте лютого, а самі підсумки було оголошено сьомого березня, саме на «Родинне свято». Переможців найкращого малюнка було багато, бо як виявилось, всі вихованці дитячого закладу дуже добре малюють своїх мам! Завдяки Петру Воло-

димировичу були нагороджені цінними подарунками всі учасники конкурсу, за що йому дуже вдячні персонал, батьки та вихованці дитячого закладу.

Тож порадіймо за дошкільнят та подякуємо гарному персоналу дитсадка за їхню нелегку працю і побажаємо не старіти душою та вдячності від молодого покоління.

Отже, того дня свято було на славу – сподобалось як дорослим, так і малютам.

Анна РЯБКОВА

Відлуння події

ВІТАННЯ ЖІНКАМ ШКОЛИ

Співає Аня Гащенко

Щороку учнівський колектив Петропавлівсько-Борщагівської школи 8 березня вітає педагогічних жінок з Міжнародним жіночим днем. І це робиться в знак глибокої шани і поваги до їх роботи, навчання і виховання школярів, розширення їх світогляду, підвищення рівня знань та інтелекту.

Напередодні свята в актовій залі навчального закладу зібрались педагогічний колектив школи, учні, батьки, пред-

ставники громадськості.

– Ми зібрались сьогодні, – розпочинаючи урочистості, відзначив директор школи Микола Татуревич, – щоб привітати вчителів-жінок з великим святом, яке в кожного з нас чоловіків викликає радість і піднесення. Адже це перше свято весни, яке уособлює в собі жінку-трудівницю, жінку-матір і саму весну, яка завжди приносить радість. Тому хочу щиро, від усієї душі привітати вас і побажати міцного здоров'я, благополуччя в родині, добробуту й особистого щастя.

Привітали жіночу частину педагогічного колективу школи й учні. Перед учасниками урочистостей виступили школярі філіалу Петрівської музичної школи, які під керівництвом Лідії Миколаївни виконали кілька музичних творів на фортепіано. А потім дитячий вокальний ансамбль

«Козацькі мальви», який виступив під керівництвом художнього керівника Анатолія Гребеня, виконав пісню «Вишиванка». Бурхливими оплесками нагородили виступ Вадима Панова, котрий майстерно зіграв на флейті. Неабияку підтримку зали отримав Валентин Плітчук за виконання гуморески.

З вітанням виступив й сільський хор «Барви». В його виконанні прозвучали пісні про маму, а також жартиліві українські пісні.

Тож свято 8 Березня пройшло в душевній атмосфері,

Присутніх вітають Микола Татуревич і Лідія Попович

викликало у жінок-педагогіч піднесення й радість.

Співають Аліна Рибальченко і Віталій Мирвода

ШКОЛА – ЦЕ ХРАМ НАУКИ, А БІБЛІОТЕКА – ДЖЕРЕЛО ЗНАЇ

«Велика користь буває людині од учення книжного. Книги ж учать і наставляють нас на путь покаяння, і мудрість бо, і стриманість здобуємо ми із словес книжних. Бо се ріки, що наповнюють всесвіт увесь. Се ж джерело мудрості, бо є в книгах незмірна глибина.»

Літопис Руський (1037 рік)

Хочеться поставити риторичне запитання: «Чи потрібні бібліотекарі сучасній Україні?» І одразу відповісти: «Бібліотеки існують вже понад 5000 років. Як же можна говорити, що це непотрібно! Тим паче, якщо ми будемо високоосвічене суспільство».

Справжніми помічниками та порадиниками на шляху до вершин знань і мудрості народу є бібліотекарі – вірні збирачі духовних скарбів, провідники у світ нового і непізнаного. Саме бібліотекарі, допомагають читачам бути обізнаними у сучасних проблемах, пізнавати реальну картину світу. Нині бібліотеки є тими інформаційними ланками, які поєднують читачів і управлінські структури, роблять діяльність органів влади прозорою і відкритою для населення. Бібліотека завжди була збирачем, хранителем і дослідником творів друку – вічних пам'яток писемності, а її служителями – вірними зберігачами і популяризаторами духовної спадщини поколінь.

Бібліотекар сьогодні в основному асоціюється із такою собі жінкою пенсійного віку, яка перебирає формуляри у порожній читальній залі. Декому здається, професія бібліотекаря полягає в тому, щоб просто взяти з полиці книжку і видати її читачеві. Але це не так. Насамперед бібліотекар повинен любити людей і любити книгу.

У цьому матеріалі хочу розповісти про людину, яка не тільки любить людей, книгу. Вона молода душею, енергійна, чутлива і дуже любить життя. Це бібліотекар загальноосвітньої Петропавлівсько-Борщагівської школи – Людмила Іванівна Пурик, яка працює в школі понад 25 років. Достатньо було тільки побачити ці глибокі, наповнені мудрістю і жагою до життя очі, щоб зрозуміти – це книгознавець, справжній «інформаційний фахівець».

– Скажіть будь ласка, Людмила Іванівна, чого ви чекаєте від своїх читачів?

– По-перше мені дуже цікаво самій і мені дуже хочеться, щоб діти цікавились читанням книг. Я завжди, коли отримую новинки, намагаюсь їх рекламувати. А саме зараз

такий вік атомний, вік комп'ютеризації, діти в основному тягнуться до комп'ютера. Але ж книга є книга. Вона завжди залишиться мудрістю, другом і не хочеться щоб діти втрачали потяг до книг. В цьому році ми ще не проводили, а в тому році ми проводили так би мовити «Посвяту в читачі». Діти закінчують вивчати буквар і наприкінці року ми робимо театралізований виступ і кожній дитині буде вручена пам'ятка, «Посвята в читачі», де буде вказано, як потрібно себе поводити в бібліотеці, з книжечкою. Я завжди говорила, говорю і це моє таке кредо і девіз життя:

«Школа – це храм науки, а бібліотека – це джерело знань!» Починаючи з 2003 року, я збираю книги, підручники за якими навчалися минулі випускники. Книг вже назбирано немало і в перспективі хочу зробити міні-музей таких підручників, за якими навчалися наші минулі покоління. По статистиці 1-4 класи це активні читачі, спад

іде у середніх класах, ну і випускним класам потрібна література для вступу в ВУЗи, для рефератів, творів тощо. Дітки приходять до мене навіть просто так, діляться своїми секретами, приходять до мене радитися. Мені це дуже приємно, для мене це як стимул життя, як зарядка, мені це дуже подобається.

Наша школа – це школа з багатим досвідом, з досвідченими вчителями, педагогічний колектив, як сім'я і як в кожній сім'ї в нас є якісь недоробки, але ми все доробляємо, покращуємо. Дуже вдячна дітям, батькам, які відгукуються на збір макулатури. Буває дітки приходять, питають: «Можна я вам книжечку принесу?» Вона в мене вдома непотрібна, а у вас її хтось прочитає.» Я кажу: «Звісно, принось!» У нас є книга, в яку ми все записуємо, хто яку книжечку приніс. Навіть є така акція «Подаруй книгу бібліотеці». Діти несуть різні книжечки, хороші і так би мовити в не дуже «свіжому» стані, тому я пропоную їй відкласти в макулатуру, а за кошти, які матимемо з макулатури купляємо нові книжечки. Діти

погоджуються, їм подобається щось робити своїми силами, допомагати школі. Бібліотека в нас заповнена переважно тією літературою, яка йде за програмою. Також є книжки пригодницького змісту, велика підбірка присвячена Великій Вітчизняній війні та інше. Дякуючи нашому методичному центру ми отримали на початку року нові зазочки, хоч по одному примірнику, але вони у нас є.

– Скажіть будь ласка, а чи допомагає сільська рада?

– Сільська рада постійно допомагає,

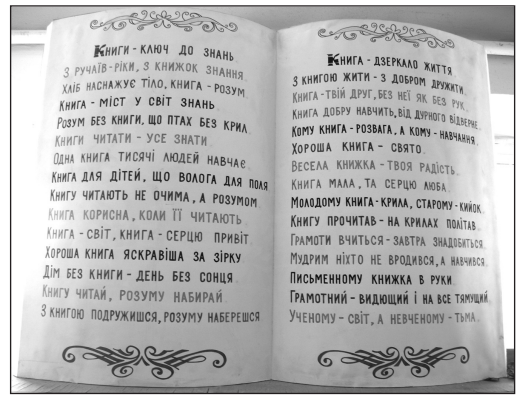
коли не звернешся – завжди без проблем. Ми, наприклад, завжди нагороджуємо дітей, які найчастіше ходять до бібліотеки. От, приміром, четвертий клас закінчує навчальний рік і найчастішим відвідувачам ми вручаємо якісь сувеніри, якусь книжечку чи щоденник читача. В цьому році депутати, яким я дуже вдячна, Хижняк Василь, Лашков Ігор, Головань Наталія профінансували періодичку для нашої школи на цілий рік.

– Звідки у вас з'явилося таке бажання стати бібліотекарем? Якесь жага до знань чи щось інше?

– Це – доля. Так склалося, що ми переїхали в Петропавлівську Борщагівку, обидва мої сини пішли навчатися до цієї школи, щоб дітки були поруч, пішла працювати сюди заради дітей. Наш педагогічний колектив – це моя друга сім'я, я дуже всім вдячна, бо до бібліотеки ставляться з повагою. Коли б не звернулася, чи то книжки перенести, чи зробити якийсь опис, завжди допоможуть. Вдячна керівництву, бо завжди ставляться з розумінням.

– Я знаю, в школі є літературна студія. Чи приходять до вас студійці за порадою?

– Діти є діти, цікавляться всім, іноді можуть задавати неочікувані запитання, але намагаюся відповісти. Була така хвиля, наприклад, всі діти писали про історію села. В мене є окрема папка, навіть поличка під назвою «Село моє – для мене ти єдине.» Також дітки цікавляться українсь-

ким фольклором, якщо, наприклад, взяла дитина тему на вірш про українські звичаї, то писати його потрібно на основі фактів. Навіть коли прозвонить дзвоник, діти приходять просто подивитись, запитати: «А це що? А розкажіть, будь-ласка.» Найголовніше, що вони приходять, коли дитина цікавиться – це вже добре! Дякуючи спілкуванню, діти цікавляться, бо гіршого ніж байдужість немає.

Отже, у словах Людмили Іванівни – великий зміст. За своїм природним призначенням бібліотеки є потужним знаряддям демократії, гармонізації суспільних відносин, важливим чинником інтелектуального, духовного і естетичного збагачення кожної нації. Доносячи до людей увесь спектр різноманітних інформаційних потоків і державотворчих ідей, розкриваючи реальну картину світу, вони сприяють всебічному розвитку особистості, вихованню кращих громадських якостей і патріотичної свідомості населення.

Особисто мені подобається ця професія тому, що бібліотекар – це людина освічена, розумна та комунікабельна. Та і в більшості у професії бібліотекар, як то кажуть, має жіноче обличчя. Сьогодні у бібліотечній справі залишаються лише ті, хто має покликання до цієї професії, любить її, цінує, не зважаючи на невелику заробітну плату. Проте, залишаючись працювати в бібліотеках, вони зробили вибір, який на ділі, а не в словах доводить їх відданість духовній культурі. Мені дуже хочеться, щоб та молодь, яка ще не зробила свій вибір в отриманні спеціальності, побачила вашу роботу, як то кажуть, «зсередини».

І можливо саме ви – молоді, розумні, креативні майбутні бібліотекарі, через декілька років радісно зустрінете нас, своїх читачів, у затишних стінах українських бібліотек.

Анна РЯБКОВА

Духовність

УКРАЇНСЬКА МУЗИЧНА СКРИНЯ

Слухаючи українські пісні, розумієш наскільки самобутня та неповторна культура та історія нашого народу, кришталево-витончена і разом з тим дотепна українська мова, здатна на блискуче майбутнє. Маючи такі таланти смачна, інноваційна, освічена, співоча Україна може без остраху дивитись у майбутнє.

З настанням весни майже в кожній людині лунає в душі пісня, а ось в учасників народного аматорського фольклорно-етнографічного колективу «Берегиня» клубу с. Чайки Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради, пісня в душі мабуть лунає завжди. Для тих хто не знає, трішки розповім про колектив і завдяки кому він був заснований.

Молода та енергійна жінка, Галина Яківна Дудар, маючи пісенний талант та бажання співати, в 1975 році заснувала жіночий колектив з гарною старослов'янською назвою «Берегиня». Репертуар ансамблю складався з українських народних пісень. З часу заснування ансамбль давав і дає багато концертів по обслуговуванню глядачів. Учасники виступають з концертами не тільки в своєму клубі, а і в різноманітних куточках району, області і навіть за її межами: с. Мар'янівка Макарівського району, с. Дударків Борис-

пільського району, с. Чемер Чернігівської області та ін. І скрізь виступ ансамблю був сприйнятий душею, теплою подякою і запрошенням приїхати іще.

У 1986 році після катастрофи на Чорнобильській АЕС ансамбль – активний учасник з культурного обслуговування працюючих по ліквідації наслідків аварії, за що і був нагороджений почесними грамотами і подяками. 4 березня 2005 року колективу присвоєно звання «Народний аматорсь-

кий», а в серпні 2007 року це звання ще раз за собою закріпили.

19 січня 2007 року колектив бере участь у IX обласному фольклорно-етнографічному огляді-конкурсі ім. П.П.Чубинського у Бородянці і нагороджений дипломом «Лауреат».

У різні роки на чолі ансамблю стояли відомі музиканти, діячі хорового мистецтва. А з вересня 2007 року ці традиції продовжує і збагачує керівник Ольга Григорів-

на Давиденко.

В квітні 2010 року ансамбль відзначив 35-річчя своєї діяльності. Відновлюючи звичай свого села, району, народу, ансамбль неодноразово виступає в музеї Пирогово. В квітні 2011 року колектив взяв участь у другому Всеукраїнському фольклорно-етнографічному фестивалі «Золоті Ключі» в селищі Ворзель і займає почесне друге місце.

Вагому роботу ансамбль веде серед ветеранів Великої Вітчизняної війни та ветеранів праці, виступає з концертами в санаторії «Перемога», Київському геріатричному пансіонаті. Серед учасників колективу є медсестри, бухгалтери, різноробочі, пенсіонери. За плідну та багаторічну сумлінну працю на ниві мистецтва ансамбль багаторазово нагороджувався дипломами та грамотами. Ось його учасники: О.С.Ганага, С.М.Мельничук, Н.А.Шандрук, Н.І.Зозуля, С.С.Люта, М.В.Стеценко, Г.М.Зам'ятіна, Н.В.Срібна, Л.А.Малоголовець, Н.П.Ганага, Г.С.Козар, О.М.Отрошенко.

Тож подякуємо Галині Яківні, за створення колективу «Берегиня», чий спів нагадує нам вкотре про нашу самобутність, неповторність та надихає наші серця на добрі наміри.

Анна РЯБКОВА

МИСТЕЦТВО ПОЕТИЧНОГО СЛОВА

Керівник студії «Яріль» Наталія Підлісник і директор школи Микола Татуревич

Цей день відзначають щорічно. нові видання, виставки, поетичні конкурси. Виступи поетів повертають нас у світ слова, що пробуджує в душі найкращі почуття. Всесвітній день поезії відзначається і в Україні. У відривному «Українському народному календарі» він уперше з'явився 2004 року.

Не оминули цього свята і в Петропавлівсько-Борщагівській школі, який відзначався 21 березня. До нього в школі приурочили театралізований виступ молодих талантів школи – літературної студії «Яріль». Також були запрошені і поети нашого села, такі як Євген Онищенко, Надія Серьогіна, Євгенія Тінякова та гості з Вишнівського центру творчості дітей та юнацтва (ВЦТДЮ).

Муза Поезії всіх гостинно запросила на своє свято – День народження. Її гості, митці слова

рідного села та музи Астрономії, Комедії, Мистецтва, Історії, Танцю та Грації прийшли не без подарунків. Астрономія подарувала вірші маленьких шкільних зірочок – починаючих поетів, які тільки починають загорятись на небосхилі поетичного мистецтва. Комедія розвеселила гостей жартівливим виступом літературної студії «Яріль». Муза Мистецтва презентувала виступ переможців поетичного конкурсу «Зерна доброту». А ось муза Історії подарувала мультимедійну презентацію про поетів нашого прекрасного краю під назвою «Митці слова». Муза Танцю запросила виступити зі своїми

віршами Надію Серьогіну, Євгенію Тінякову та Євгена Онищенка – поетів нашого краю. І муза грації приготувала сюрприз – танець, який показує мистецтво без слів за допомогою граційних, досконалих рухів. Тож муза Поезії залишилась дуже задоволена своїми подарунками і всіх гостинно запросила до солодкого столу.

З боку громади, батьків, педагогів дуже важливо сприяти відкриттю дитячих талантів, заохочувати та допомагати, бо наша земля, наша мова, наш народ завжди славились талановитістю та багатогранністю. Заохочення поетичної творчості, її поширення – це один із чинників сприяння культурному різноманіттю, життєво важливе джерело натхнення, відроджуване живою єдністю поета в багатогранних проявах його творчості.

Поезія – це найважливіше культурне явище, всеосяжна

Гості свята: Надія Серьогіна, Євген Онищенко та Євгенія Тінякова

мова, що передає внутрішнє прагнення людини ж разом з іншими і тим самим необхідна для зближення народів. Будучи відображенням і дзеркалом суспільства, поезія – головний засіб самоствердження і дієвий важіль творчості, прогресу та всезагального розвитку. Отже, поезія допомагає нам жити разом. Вона необхідна для встановлення діалогу між культурами та для гармонійної взаємодії між різними суспільствами. Заохочення поетичної творчості, її поширення та перекладу – це ще один із чинників сприяння культурному різноманіттю, життєво важливе джерело натхнення, відроджуване живою єдністю поета в багатогранних проявах його творчості. Отже, поезія допомагає нам жити разом. Вона необхідна для встановлення діалогу між культурами

та для гармонійної взаємодії між різними суспільствами.

Поезія, може стати відповіддю на найгостріші та найглибші духовні запити сучасної людини, але для цього необхідно повернутися до неї якнайширшу громадську увагу. Крім того, Всесвітній день поезії повинен дати можливість ширше заявити про себе малим видавництвам, чийми зусиллями, в основному, доходять до читачів творчість сучасних поетів, літературним клубам, які відроджують споконвічну традицію живого звучання поетичного слова. Цей день, повинен сприяти створенню в засобах масової інформації позитивного образу поезії, як справжнього сучасного мистецтва, відкритого людям.

Анна РЯБКОВА

Городникам на замітку

ПОСІВНИЙ КАЛЕНДАР

На сьогоднішній день відомі і широко використовуються багато прийомів агротехніки, оскільки кожна овочева культура має свою індивідуальність і вимагає особливого підходу, але й нехтувати природними ритмами було б безрозсудно. Звичайно ж, йдеться про вплив Місяця на все живе, у тому числі й на життя рослин. Місячний календар – це найголовніший "інструмент" для садівників-городників. Завдяки взаємному розташуванню Сонця, Місяця і нашої планети, ми можемо визначити сприятливі й несприятливі періоди для здійснення городно-садових дій. Місяць у великій мірі визначає життєдіяльність рослин. Є деякі загальні рекомендації, на яких і заснований календар городника. Так, приміром, рослини, що вирощуються заради коренеплодів (буряк, морква, картопля) і, відповідно, ростуть під землею, прийнято саджати в період від повного місяця до молодика, тобто на убуваючому місяці. І навпаки, рослини, що вирощуються заради плодів, що ростуть над землею, або заради зелені (квіти, дерева, кущі, овочі), необхідно висаджувати в період від молодика до повного місяця, тобто на зростаючому місяці. А в день настання молодика, а також за день до і після нього, взагалі не рекомендується сіяти, саджати і пересаджувати рослини.

Для багатьох садівників-городників місячний календар – головний путівник на шляху до великого врожаю. Це як астроло-

гічний прогноз на весь рік для всієї домашньої флори. Звичайно, дотримання цього календаря – це ще не гарантія хорошого врожаю, адже на розвиток і зростання рослин чинять вплив безліч чинників: від якості посадкового матеріалу до ґрунту і погодних умов. І, зрозуміло, дуже велике значення мають правильний догляд за рослинами і ваш садів-

ничий досвід.

Квітень 2012 року

- 1 квітня - обприскування, санітарна обрізка в саду.
- 2 квітня - збирання торішнього сміття в саду.
- 3 квітня - формує обрізання кущів, дерев.
- 4 квітня - сівба однорічних квітів на розсаду.
- 5 квітня - сівба насіння сочевиці, квасолі. Прищеплювання розсади.
- 6 квітня - не слід працювати з рослинами. Повний місяць, сівба пізніх сортів капусти на розсаду.
- 8 квітня - мінеральне піджив-

лення, поливання рослин.

- 9 квітня - білимо садові дерева, прищеплюємо розсаду.
- 10 квітня - видалення прикореневих паростків біля підніжжя дерев.
- 11 квітня - органічне підживлення, поливання рослин.
- 12 квітня - пікіровка розсади плодкових рослин, сівба однорічних квітів.
- 13 квітня - пересаджування, саджання квітів.
- 14 квітня - захист рослин від хвороб, шкідників, проріджування сходів, боротьба з бур'янами.
- 16 квітня - сівба зелених овочів у відкритий ґрунт.
- 17 квітня - саджання розсади томатів в теплиці, поливання рослин.
- 18 квітня - очищення саду від сміття.
- 19 квітня - знімання укриттів з кущів, плодкових дерев.
- 20 квітня - обприскування від хвороб, шкідників.
- 21 квітня - не слід працювати з

рослинами. Молодик.

- 22 квітня - органічне підживлення, розпушування, поливання рослин.
- 23 квітня - видалення вусів, сухого листа суниці.
- 24 квітня - внесення компосту в ґрунт, перекопування.
- 25 квітня - розпушування ґрунту.
- 26 квітня - кореневе органічне підживлення, поливання рослин.
- 27 квітня - сівба зелені, редиски в підготовлені восени грядки.
- 28 квітня - видалення кореневищ багаторічних бур'янів: лютика, осота, пирію.
- 29 квітня - вирізка пошкоджених, сухих гілок чорної смородини.
- 30 квітня - не слід застосовувати штучні добрива.

Травень 2012 року

- 1 травня - сівба зелені: селери, шавлю, коріандру.
- 2 травня - рання сівба моркви.
- 3 травня - видалення вусів, сухого листа суниці.
- 4 травня - не варто поливати рослини.
- 5 травня - сівба кабачків, гарбуза, огірків на розсаду для відкритого ґрунту.
- 6 травня - не слід здійснювати роботу з рослинами. Повний місяць.
- 7 травня - боротьба з бур'янами. Сівба, пересаджування небажані.
- 8 травня - захист рослин від хвороб.
- 9 травня - сівба, саджання рослин.
- 10 травня - сівба декоративних трав. Висаджування розсади кві-

тів, овочів.

- 11 травня - розпушування міжрядь, пристовбурних кіл, смуг.
- 12 травня - обпилювання, обприскування від шкідників.
- 13 травня - сівба коренеплодів, гороху, зелені у відкритий ґрунт.
- 14 травня - сівба декоративних трав, підживлення і поливання.
- 15 травня - висаджування розсади овочів на постійне місце, пікіровка.
- 16 травня - проріджування сходів. Прополування.
- 17 травня - боротьба з хворобами рослин, з шкідниками.
- 18 травня - саджання коренеплодів.
- 19 травня - удобрення рослин.
- 20 травня - саджання коренеплодів для тривалого зберігання.
- 21 травня - не варто займатися рослинами. Молодик.
- 22 травня - висаджування рослин, крім тих, які дають вуса: гороху, гарбуза, огірків, кабачків.
- 23 травня - висаджування під плівку гарбузових культур.
- 24 травня - висаджування теплолюбних культур: кабачків, шпинату, гарбуза.
- 25 травня - поливання квітів, овочевих культур.
- 26 травня - щеплення, саджання плодкових дерев.
- 27 травня - саджання овочів, які ростуть над землею.
- 28 травня - саджання, пересаджування рослин.
- 29 травня - саджання живоплоду, кущів, сівба газонної трави.
- 30 травня - пересаджування квітів.
- 31 травня - саджання квітів.

ЗАБУТА КУЛЬТУРА СЛОВ'ЯНСЬКОГО НАРОДУ

Багато весняних свят, обрядових дійств та звичаїв Сонячного циклу наших предків канули в літу, християнізувалися або були поєднані одні з іншими. Християнська церква довго боролася з дохристиянською "поганською" (в її термінології) культурою нашого народу. Дуже багато давніх народних свят та звичаїв, а також культура анімистичного світогляду були знищені, але чимало було й прийнято – лише з іншим змістом та символікою. Сьогодні, спираючись на дослідження істориків та етнографів, важко подати повну і цілну картину весняних свят та обрядових дійств – хіба що їхні деякі фрагменти-реконструкції:

- Свято вшанування весняного лісу – його воскресіння після довгого зимового сну – це свято Вербиці.
- Великий день покійників – Мертвецький Великдень, він же чистий, великий або жильний четвер, який з прийняттям Християнства був присвячений Страстям Господнім.
- Весняні очисні вогні – "Вогні великого четверга" та "Вогні великодньої ночі".
- Великодній прихід весняного Сонця – ранок першого дня Великодня.
- Вшанування Сонця, весни, богині Лади та духів предків – опікунів роду та родини.
- Свято хвали Сонцю, весни, любові, радості життя – підбір пари для одруження. Ігри дівчат і хлопців біля води, в гаю, на кладовищі, а в XVI-XVII ст. на цвинтарі біля церкви – хороводи і співи веснянок-гайок, ігри хлопців, підлітків та дітей. Відганяння лихих сил шумом, криком, співами, різними діями на зразок пізніших великодніх дзвонів та страсних калатал, зачакловування їх вогнями та водою.
- "Бабський Великдень" – хрестування з покійниками, які, за повір'ями, в ці дні виходили з могил, оживали, як і вся природа, у

Великий день весни. Відвідували могили покійників, влаштовували ігрища на кладовищах. Пізніше християнська церква заборонила подібні ігрища або перенесла їх на цвинтарі, що біля церкви, і надала їм іншого змісту та християнської символіки. Духи родини-роду начебто ходять у вигляді дітей-христувальників, "полазників", старців та убогих.

- Весняні взаємні привітання, обмін писанками та крашанками. Нині вітаються "Хрестос Воскрес!". Відвідування родичів, носіння їм Великодніх "калачів" – взаємне символічне обдарування священними благами.
 - Обливальний понеділок, про який ми детально розповімо.
- Наша давня культура – це шукання Бога в природі, в її явищах, шанування предків і віра в потойбічне життя. Наша давня культура була величною у своїй творчості і змісті, і була аж ніяк не нижчою за первісні культури Греції та Риму, які увібрали в себе багато чого з арійської культури нашої землі.

Як відомо, вода і вогонь – "найвищі чистителі й святителі в давнину" – мали чарівні властивості: проганяти лихі сили, надавати силу матері-землі (Деметрі) для родючості, подавати здоров'я і сили людині, радість, добробут і таке інше.

Тому у циклі Сонячних свят на початку кожної пори року цим стихіям віддавалась особлива пошана. Отже, на початку весни – а весна починалась після весняного рівнодення – практикувався ритуал обливання водою, який зазвичай виконувався приховано, несподівано, зненацька. Коли навесні дівчина і хлопець будуть облиті водою, – будуть влітку дощі, буде врожай, "Облити" цілу весну й літо чисті, здорові, сильні. Дівчина одружиться з вимріяним хлопцем, а хлопець – зі "своєю" дівчиною.

Подія

НАША АНЯ ЛІХАМАНОВА – ЧЕМПІОН УКРАЇНИ!

Початок на 1 стор.

й у міжнародних турнірах: у Швеції, Білорусі та ін. І от – найвище досягнення, але вже серед дорослих. У підсумку не тільки чемпіонський титул, а й звання майстра спорту!

Завдяки цьому великому успіху Анна Ліхаманова виборолла путівку на міжнародний

турнір в Єгипет, який відбудеться в Шарман-Шейху в квітні нинішнього року. Вона є кандидатом в збірну України і перебуває в резерві.

До речі, Анна Ліхаманова володіє чорним поясом – у неї другий дан. А це серйозний рівень тхеквондо. І хоч дівчина – сама скромність, та коли виходить на спортивний килим жага боротьби перетворює спортсменку на справжню амазонку.

У зв'язку з перемогою в чемпіонаті України хочу привітати батьків чемпіонки: Вадима Миколайовича – депутата Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради і Лілію Миколаївну – голову адмінкомісії сільради, а також Олександру Андріївну – бабусю чемпіонки, котра активно допомагає сільській газеті.

Тож побажаймо нашій землячці успіхів і великих досягнень у житті і спорті!

Михайло ГРИЩЕНКО

БОЙОВА НІЧИЯ "ЧАЙКИ"

Напруженим і бойовим видався другий матч групового турніру пам'яті В.Г.Чанова, який проходить у Петропавлівській Борщагівці. Суперником "Чайки" цього разу була команда ФК "Гатне" – бронзовий призер минулорічного чемпіонату Києво-Святошинського району. Тому з першої і до останньої хвилини гра проходила в безкомпромисній боротьбі.

Тривалий час "Чайці" не вдавалося забити гол і зрівняти рахунок. Та все ж на початку другого тайму петропавлівцям зробити це вдалося. Причому в просто таки класичній комбінації. Наш нападаючий Василь Бляхарський отримав м'яч з центру на лівому фланзі і, увійшовши до штрафного майданчика, обвідним ударом поціли в самісіньку дев'ятку – 1:1. Глядачі були в захваті.

Та надалі події на футбольному полі розвивались не за нашим сценарієм: хтось із захисників "Чайки" зфоли в правому фланзі нашої оборони. Призначений штрафний нападаючий гостей пробив настільки потужно, що наш воротар хоч і парирував удар та... у власні ворота.

До кінця гри ще лишалося багато часу. Тому чайківці заходились наполегливо атакувати ворота гатнянців. Було створено кілька нагод, щоб вирівняти становище. Однак, час йшов, а рахунок не змінювався. І лише під завісу матчу в одній з атак нам вдалося це зробити – 2:2.

Бойова нічия.

Тепер у заключному матчі групового турніру "Чайка" зустрінеться в суботу з нашими сусідами – футболістами ФК "Софія". Для того, щоб стати переможцями групи потрібна перемога. Бо саме вона гарантує нам прохід у наступний етап боротьби за кубок В.Г.Чанова.

Михайло ГРИЩЕНКО

Звичайно, чемпіон району, яким, нагадаю, є петропавлівська команда, прагнув довести, що не збирається віддавати виграну у минулому році кубок. Тож матч був впертим і наполегливим з обох сторін.

Тим не менше першими відкрили рахунок гості. Захист господарів на чолі з воротарем допустили помилку і гатнянці повели 1:0. З таким рахунком перший тайм і закінчився.

"ЧАЙКА" – "СОФІЯ" – ВИРІШАЛЬНИЙ МАТЧ

Заключний матч групового турніру мав визначити, хто з суперників продовжить боротьбу в півфіналі. Те, що гості такий шанс мали, щоправда, як показала гра – суто теоретичний, істина.

Спочатку матч так і проходив. Наші сусіди кинулись в атаку й були близькі до того, щоб відкрити рахунок. Та "Чайка" є "Чайка". Контратаки петропавлівців були і стрімкими, і несподіваними. Дві з них

вже в першому таймі зусиллями центрального нападаючого – Володимира Богданова призвели до двох голів.

У другому таймі картина не змінилася – петропавлівці продовжили атакуючі дії і ще чотири рази вразили ворота гостей. Тож довели рахунок матчу до непристойного – 6:0. Це ще раз продемонструвало націленість срібного призера чемпіонату області на атаку.

Інф. "Трибуни".

Співчуття

Петропавлівсько-Борщагівська сільська рада глибоко сумує з приводу передчасної кончини матері архітектора сільради Тетяни Іванівни Резванюк – Марії Никифорівни Бугай, яка померла на 84 році життя. Висловлюємо щирі співчуття родині і близьким покійної.

Оголошення

1) Загублений Державний Акт на право власності на земельну ділянку серія ЯЗ № 346732 виданий Управлінням земельних ресурсів у Києво - Святошинському районі 01.07.2009 року, 6+про, що зроблений запис в Книзі записів реєстрації державних актів за № 010991301697 на ім'я Шпітковська Валентина Олександрівна – вважати не дійсним.

2) Загублений Державний Акт на право власності на земельну ділянку серія ЯЗ № 346730 виданий Управлінням земельних ресурсів у Києво - Святошинському районі 20.07.2009 року, про, що зроблений запис в Книзі записів реєстрації державних актів за № 010991302329 на ім'я Рудовська Наталя Володимирівна – вважати не дійсним.

ГАЗЕТУ НАБРАНО І ЗВЕРСТАНО НА КОМП'ЮТЕРНОМУ КОМПЛЕКСІ "МЕДІАСВІТ"

Трибуна Петропавлівської Борщагівки

Свідоцтво про державну реєстрацію Кі 909 від 27.10.2005. Тираж 3000 примірників. Редакція не завжди погоджується з авторами публікацій та залишає за собою право редагувати надіслані матеріали. За зміст реклами відповідальність несе рекламодавець. Редакція не листується з читачами, не веде дискусії на сторінках газети.

Головний редактор Михайло ГРИЩЕНКО
Дизайн та верстка Павла ГРИЩЕНКА

Адреса редакції:
Київська область Києво-Святошинський район,
с.Петропавлівська-Борщагівка,
вул. Шкільна, 27а.
Телефони: 7-90-03, 406-57-43;
E-mail: mediadruk@mail.ru